

**DIUMENGE VINT-I-HUIT
DEL TEMPS ORDINARI**

LECTURA PRIMERA

Comparada amb la saviesa, tinc la riquesa per no res

Lectura del llibre de la Saviesa

7, 7-11

Vaig pregar a Déu, i ell em donà la prudència,
vaig invocar-lo i em vingué l'Esperit de saviesa.
La vaig preferir a ceptres i trons,
i al seu costat tinc la riquesa per no res.
Ni tan sols la puc comparar a les pedres més precioses,
perquè tot l'or del món, al seu costat,
és un gra d'arena,
i la plata no val més que el fang.
La vaig preferir a la salut i a la bellesa;
vaig decidir que fóra la meua llum,
perquè la seua claror no s'apaga mai.
Amb ella m'han vingut tots els béns,
ja que duia a les mans riqueses incomputables.

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

90 (89), 12-13.14-15.16-17 (R.: 14)

R. Que el vostre amor ens ompliga, Senyor,
i ho celebrarem amb goig cada dia.

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies
per a obtindre la saviesa del cor.
Torneu, Senyor, ¿fins quan esperareu?
Tingueu pietat dels vostres servents.

R. Que el vostre amor ens ompliga, Senyor,
i ho celebrarem amb goig cada dia.

Que el vostre amor ens ompliga, Senyor,
i ho celebrarem amb goig cada dia.
Doneu-nos tants dies d'alegria,
com ens n'heu donat d'afflicció;
tants anys de joia, com n'hem vist de penes.

R. Que el vostre amor ens ompliga, Senyor,
i ho celebrarem amb goig cada dia.

Que els vostres servents puguen veure la vostra obra,
i els seus fills, la vostra glòria.
Que la bondat del Senyor, el nostre Déu,
baixe a nosaltres i done fermesa
a l'obra de les nostres mans.

R. Que el vostre amor ens ompliga, Senyor,
i ho celebrarem amb goig cada dia.

LECTURA SEGONA

La paraula de Déu discernix les intencions i els pensaments del cor

Lectura de la carta als Hebreus

4, 12-13

La paraula de Déu és viva i eficaç,
més penetrant que una espasa de dos talls:
arriba a destriar l'ànima i l'esperit,
les articulacions i el moll dels ossos;
discernix les intencions i els pensaments del cor.
En tot el món creat no hi ha res que Déu no veja clarament,
tot és nu i descobert
davant dels ulls d'aquell a qui hem de donar comptes.

Paraula de Déu.

EVANGELI

Ves, ven tot el que tens i seguix-me

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc

10, 17-30

Un dia, quan Jesús es posava en camí, un home s'acostà corrent, s'agenollà davant d'ell i li preguntà:

— «Mestre bo, ¿què he de fer per a posseir la vida eterna?»

Jesús li digué:

— «¿Per què em dius bo? De bo, només n'hi ha un, que és Déu.

Ja coneixes els manaments:

“No mates, no cometes adulteri, no robes,
no acuses ningú falsament,
no estafes ningú,
honra ton pare i ta mare.”»

Ell li va dir:

— «Mestre, tot això ja ho he complit des de jove.»

Jesús se'l mirà amb amor i li digué:

— «Només et falta una cosa:
ves, ven tot el que tens i dona-ho als pobres,
i tindràs un tresor en el cel.
Després vine i seguix-me.»

En sentir estes paraules, aquell home quedà abatut i se n'anà tot trist, perquè tenia molts béns.

Llavors Jesús mirà al seu voltant i digué als deixebles:

— «¿Que difícil és per als qui són rics entrar en el regne de Déu!»

Els deixebles, en sentir eixes paraules, quedaren sorpresos.

Però Jesús els tornà a dir:

— «¿Fills meus, que difícil és entrar en el regne de Déu!
És més fàcil que un camell passe pel forat d'una agulla,
que no que un ric entre al regne de Déu.»

Els quedaren encara més desconcertats,

i es deien els uns als altres:

— «Si és així, ¿qui es pot salvar?»

Jesús se'ls mirà i digué:

— «Als hòmens els és impossible, però no a Déu,

perquè Déu tot ho pot.»

Llavors Pere li va dir:

— «Mira, nosaltres ho hem deixat tot i t'hem seguit.»

Jesús respongué:

— «Vos ho dic de veres:

Tots els qui per mi i per l'evangeli
hagen deixat la casa, germans, germanes,
mare, pare, fills o camps,
rebran, ja en el temps present, el cent per u
de cases, germans i germanes, mare, fills i camps,
i també persecucions,
i, en el món futur, la vida eterna.»

Paraula del Senyor.

O bé, més breu:

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc

10, 17-27

Un dia, quan Jesús es posava en camí, un home s'acostà corrent,
s'agenollà davant d'ell i li preguntà:

— «Mestre bo, ¿què he de fer per a posseir la vida eterna?»

Jesús li digué:

— «¿Per què em dius bo? De bo, només n'hi ha un, que és Déu.

Ja coneixes els manaments:

“No mates, no cometes adulteri, no robes,
no acuses ningú falsament,
no estafes ningú,
honra ton pare i ta mare.”»

Ell li va dir:

— «Mestre, tot això ja ho he complit des de jove.»

Jesús se'l mirà amb amor i li digué:

— «Només et falta una cosa:

ves, ven tot el que tens i dona-ho als pobres,
i tindràs un tresor en el cel.
Després vine i seguix-me.»

En sentir estes paraules, aquell home quedà abatut

i se n'anà tot trist, perquè tenia molts béns.

Llavors Jesús mirà al seu voltant i digué als deixebles:

— «¡Que difícil és per als qui són rics
entrar en el regne de Déu!»

Els deixebles, en sentir eixes paraules, quedaren sorpresos.
Però Jesús els tornà a dir:

— «¡Fills meus, que difícil és entrar en el regne de Déu!
És més fàcil que un camell passe pel forat d'una agulla,
que no que un ric entre al regne de Déu.»

Els quedaren encara més desconcertats,
i es deien els uns als altres:

— «Si és així, ¿qui es pot salvar?»

Jesús se'ls mirà i digué:

— «Als hòmens els és impossible, però no a Déu,
perquè Déu tot ho pot.»

Paraula del Senyor.